

Astăzi, Luni, 15 Aprilie, 2024

Sf. Ap. Aristarh, Pud și Trofim

Sf. Mc. Crescent

Isaia 37

³³ De aceea, așa zice Domnul despre regele Asirienilor: Nu va intra el în cetatea aceasta, nici că săgeată va rezezi într'însa, nici pavăză va aduce împotriva-i și nici cu șanț o va împresura;

³⁴ ci pe drumul pe care a venit pe acela se va întoarce și în cetatea aceasta el nu va intra; acestea zice Domnul.

³⁵ Eu voi ocroti cetatea aceasta pentru ca de dragul Meu s'o mântuiesc și de dragul lui David, robul Meu"¹.

³⁶ Și a venit îngerul Domnului și a ucis din tabăra Asirienilor o sută optzeci și cinci de mii; când s'au sculat dimineața, au găsit toate aceste trupuri moarte.

³⁷ Iar Senaherib, regele Asirienilor, s'a întors și a plecat și a

¹Teodoret al Cirului: Dumnezeu mântuiește Ierusalimul nu de dragul locuitorilor lui, atât de nestatornici în fidelitatea lor față de Domnul, și nici de dragul lui Iezechia, a cărui inimă, totuși, a fost atinsă de trufie, ci de dragul propriului Său nume de proniator, ca și de acela al lui David, întemeietorul cetății.

locuit în Ninive.

³⁸ Și'n timp ce el se închina în templul lui Nisroc, dumnezeul său, Adramelec și Șarețer, fiii săi, l-au ucis cu sabia și au fugit în Armenia; iar în locul lui a domnit fiul său Asarhadon.

Isaia 38

¹ Și a fost în vremea aceea că Iezechia s'a îmbolnăvit de moarte. Iar profetul Isaia, fiul lui Amos, a venit la el și i-a zis: „Așa zice Domnul: Pune-ți casa'n rânduială, că vei muri și nu vei trăi”.

² Iar Iezechia s'a întors cu fața la perete și I s'a rugat Domnului, zicând:

³ „Adu-Ți aminte, Doamne, cum am umblat eu în fața Ta întru adevăr – cu inimă adevărată – și cum am făcut eu cele bineplăcute în ochii Tăi”. Și a plâns Iezechia cu plângere mare.

⁴ Și a fost cuvântul Domnului către Isaia, zicând:

⁵ „Du-te și spune-i lui Iezechia: Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui David, tatăl tău: Rugăciunea ți-am auzit-o, lacrimile ți le-am

văzut, și iată că-i voi adăuga duratei tale cincisprezece ani.

6 Iar pe tine te voi izbăvi din mâna regelui Asirienilor și de dragul acestei cetăți te voi ocroti.

Facerea 13

12 Avram s'a așezat în ținutul Canaan, iar Lot s'a așezat în cetățile din câmpie; și și-a întins corturile până la Sodoma.

13 Dar oamenii Sodomei erau răi și mari păcătoși împotriva lui Dumnezeu.

14 Deci a zis Domnul către Avram, după ce Lot se despărțise de el: „Ridică-ți ochii și, din locul în care ești acum, caută spre miazănoapte și spre miazăzi și spre răsărit și spre apus,

15 că tot pământul pe care-l vezi și-l voi da, ție și seminției tale, pentru vecie.

16 Pe urmașii tăi îi voi face mulți ca pulberea pământului; de va putea cineva să numere pulberea pământului, îi va număra și pe urmașii tăi.

17 Scoală-te; cutreieră pământul acesta'n lung și'n lat, că ție și-l voi da!”

18 Și strămutându-și Avram corturile, a venit și s'a așezat la stejarul Mamvri, care este la

Hebron²; și I-a zidit acolo un jertfelnic Domnului.

Proverbele lui Solomon 14

27 Porunca Domnului e izvor de viață, și pe cel ce o are îl va face să se ferească de lațul morții.

28 Slava unui rege e o națiune numeroasă, iar împruținarea poporului înseamnă prăbușirea celui puternic.

29 Omul cel mult-răbdător e mult și în lucrarea minții, dar omul nerăbdător e lipsit de minte.

30 Omul blând e doctor al inimii, dar inima zglobie e un vierme³ al oaselor.

31 Omul care apasă pe cel sărac îl mânie pe Cel ce l-a făcut, dar cel care-l miluiește pe sărac, acela îl cinstește.

32 Necredinciosul va fi aruncat în propria sa răutate, dar cel ce-și pune încrederea în credința⁴ lui, acela e drept.

33 În inima cea bună a omului se

²Stejarul Mamvri, situat cam la 3 km nord de Hebron, va deveni un simbol important nu numai pentru istoria Evreilor, ci și pentru spiritualitatea creștină, mai ales prin episodul relatat în capitolul 18.

³Literal: „car” (insecta care roade lemnul pe dinlăuntru).

⁴„Credința” (aici): orice formă de adorare a lui Dumnezeu.

afără înțelepciunea, dar în inima celor lipsiți de minte totul e totuna.

34 Dreptatea înalță neamul, dar păcatele împuținează semințiile.

35 Un slujitor grijuliu îi este bineplăcut regelui și prin buna lui purtare îndepărtează necinstea.

Proverbele lui Solomon 15

1 Mânia îi ucide chiar și pe înțelepți;⁵ un răspuns potolit însă îndepărtează furia, în timp ce un cuvânt aspru o aprinde.

2 Limba înțelepților știe ce e bun, dar gura nemintoșilor strigă ce e rău.

3 Pretutindenii ochii Domnului îi cuprind și pe cei răi, și pe cei buni.

4 Vindecarea limbii e pom de viață, iar cel ce o păstrează se va umple de duh.

5 Cel fără minte își bate joc de învățătura tatălui său, dar cel ce-i păzește porunca e mai înțelept. În dreptatea prisositoare este multă putere, dar necredincioșii vor fi smulși din pământ cu rădăcini cu tot.

6 În casele dreptilor e tărie multă, dar roadele necredincioșilor vor pieri.

7 Buzele înțelepților sunt legate prin chibzuință, dar inimile necredincioșilor nu sunt bine păzite.

8 Jertfele necredincioșilor sunt urâciune înaintea Domnului, dar rugăciunile celor ce se îndreaptă îi sunt bineprimite.

9 Căile necredincioșilor sunt urâciune înaintea Domnului, dar El îi iubește pe cei ce umblă după dreptate.

10 Învățătura omului simplu o cunosc trecătorii, dar cei ce urăsc muștrarea mor în rușine.

11 Iadul și pierzania îi sunt învederate Domnului; cum dar să nu-I fie și inimile oamenilor?

12 Cel neînvățat nu-l va iubi pe cel care-l ceartă și nici nu se va aduna laolaltă cu înțelepții.

13 Când inima e veselă, fața înflorește, dar când e strânsă, se posomorăște.⁶

14 Inima dreaptă caută pricepere, dar gura celor neînvățați se de-

⁶ Cel ce cultivă gândurile păcătoase își face privirile din afară întunecate și posomorâte. Limba lui e mută pentru laudele dumnezeiești și nu vine în întâmpinarea nimănui spre fericirea lui. Dar cel ce cultivă răsadurile bune și nemuritoare ale inimii are fața bucuroasă și luminoasă. Limba lui e cântătoare la rugăciune și devine întru totul preadulce la cuvânt (Nichita Stithatul).

⁵ Stih propriu Septuagintei.

prinde cu răul.⁷

Tâlcuire

„În tot locul sunt ochii Domnului: ei văd pe cei răi și pe cei buni” (*Pilde* 15, 3). O, de și-ar aminti pururea de asta făptura înțelegătoare! Atunci

nu numai că nu ar îndrăzni să-și facă de cap pe față și să se dedea netrebnicilor trupești, ci nici lăuntric, în gândurile minții sale și în mișcările inimii sale n-ar îngădui nici un lucru neplăcut lui Dumnezeu. Ar sta atunci cum stă un ostaș aflat pe front înaintea împăratului, cu toată luarea-aminte și asprimea față de sine însuși, pentru a nu se arăta necunoscător al regulamentului și a nu avea de suferit mânia și pedeapsa împărătească. Pentru noi, regulamentul sunt poruncile lui Dumnezeu, care arată și felul de gânduri care se cuvine, și felul de simțăminte și stări sufletești pe care trebuie să le avem; întru toate acestea trebuie să ne arătăm în bună regulă.⁸

⁷ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁸ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri*

din *Sfânta Scriptură* pentru fiecare zi din an.